

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca K.L. kao predsjednice vijeća, te S. Z. T. i T. T. kao članova vijeća uz sudjelovanje više sudske savjetnice M. S. P. kao zapisničarke, u prekršajnom postupku protiv I okrivljenika X. d.d. i dr., zbog prekršaja iz članka 283. stavka 1. točke 4. i stavka 2. Zakona o osiguranju (N.N. 151/05, 87/08, 82/13), rješavajući o žalbi I okrivljenika X. d.d., II okrivljenice M. G. – V., III okrivljenika G. N. i IV okrivljenika D. P. podnijetoj putem branitelja N. G. odvjetnika iz Odvjetničkog društva G. iz Z., protiv presude Prekršajnog suda u Zagrebu, broj: VI G-9212/10, od dana 27. svibnja 2013. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 14. svibnja 2014. godine.

p r e s u d i o j e :

I. U povodu žalbe I okrivljenika X. d.d., II okrivljenice M. G. – V., III okrivljenika G. N. i IV okrivljenika D. P., po službenoj dužnosti, preinačuje se pobijana presuda u činjeničnom opisu i kazni, tako da se temeljem članka 181. stavka 1. točke 5. Prekršajnog zakona iz činjeničnog opisa izreke ispušta razdoblje od dana 3. svibnja 2010. godine do dana 14. svibnja 2010. godine, te se u tom dijelu optužba protiv okrivljenika odbija, pa im se temeljem istog pravnog propisa izriču novčane kazne i to I okrivljeniku X. d.d. u iznosu od 250.000,00 (dvjestopedesettisuća) kuna, a II okrivljenici M. G. – V., III okrivljeniku G. N. i IV okrivljeniku D. P. u iznosu od po 5.000,00 (pettisuća) kuna svakom.

Izrečene novčane kazne okrivljenici su dužni platiti u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka ove presude, s tim da će se sukladno članku 152. stavak 3. Prekršajnog zakona (N.N. 107/07, 39/13, 157/13), novčane kazne smatrati u cjelini plaćenima ako u navedenom roku okrivljenici plate dvije trećine izrečene novčane kazne.

II. U ostalom dijelu odbija se kao neosnovana žalba I okrivljenika X. d.d., II okrivljenice M. G. – V., III okrivljenika G. N. i IV okrivljenika D. P., te se u pobijanom, a nepreinačenom dijelu pobijana presuda potvrđuje.

III. Temeljem članka 138. stavka 2. točke 3c. Prekršajnog zakona I okrivljenik X. d.d., II okrivljenica M. G. – V., III okrivljenik G. N. i IV okrivljenik D. P. dužni su naknaditi trošak Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske u paušalnom iznosu od 400,00 (četiristo) kuna svaki.

Obrazloženje

Presudom prvostupanjskog suda I okrivljenik X. d.d., II okrivljenica M. G. – V., III okrivljenik G. N. i IV okrivljenik D. P. su oglasni krivima i primjenom članka 37. Prekršajnog zakona kažnjeni novčanim kaznama i to I okrivljenik X. d.d. u iznosu od 350.000,00 (tristopedesettisuća) kuna, a II okrivljenica M. G. – V., III okrivljenik G. N. i IV okrivljenik D. P. u iznosu od po 7.500,00 (sedamtisućapetsto) kuna svaki, zbog prekršaja iz članka 283. stavka 1. točke 4. i stavka 2. Zakona o osiguranju, opisanog u izreci.

Istom presudom I okrivljenik X. d.d., II okrivljenica M. G. – V., III okrivljenik G. N. i IV okrivljenik D. P. dužni su naknaditi troškove prekršajnog postupka u paušalnom iznosu od 500,00 (petsto) kuna svaki.

Protiv prvostupanjske presude I okrivljenik X. d.d., II okrivljenica M. G. – V., III okrivljenik G. N. i IV okrivljenik D. P. su pravodobno podnijeli žalbu zbog pogrešno i nedovoljno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i odluke o kazni, kako to iz sadržaja žalbe proizlazi, ponavljajući kao i u pisanoj obrani, da se u smislu članka 65 b promidžba ne može promatrati odvojeno od verbalne komunikacije i prezentacije, jer je ona samo inicijalni poziv za sklapanje ugovora, a činjenično stanje ostalo je nepotpuno utvrđeno jer je sud odbio izvođenje dokaza financijskog vještačenja, dok je iskaz svjedoka I. S. sud smatrao nebitnim, a niti se osvrnuo na njihovo pozivanje u obrani na odredbe članka 926. i članka 966. Zakona o obveznim odnosima, te dodajući konačno da članovi Uprave ne mogu u konkretnom slučaju odgovarati za eventualno počinjenje prekršaja za koji ih se tereti, stoje suprotno članku 61. Prekršajnog zakona i praksi Visokog prekršajnog suda.

Žalitelji predlažu da se iz razloga navedenih u žalbama, iste uvaži.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu članka 202. Prekršajnog zakona, ovaj Sud je našao daje za razdoblje od dana 3. svibnja 2010. godine do dana 14. svibnja 2010. godine nastupila procesna smetnja apsolutne zastare, pa je u povodu žalbe okrivljenika i po službenoj dužnosti preinačio pobijanu presudu i primjenom članka 181. stavka 1. točke 5. Prekršajnog zakona u tom dijelu odbio optužbu protiv okrivljenika, a shodno tome preinačio je i odluku o novčanim kaznama.

Rješavajući dalje u okviru žalbenih navoda i članka 202. Prekršajnog zakona, ovaj Sud je našao daje prvostupanjski sud u potpunosti i pravilno utvrdio činjenično stanje temeljem kojega je pravilno pravno označio djelo okrivljenika kao prekršaj iz primijenjenog propisa, te ih proglasio krivima i kaznio.

Naime, na temelju obrane predstavnika I okrivljenika T. N. dane na glavnoj raspravi pred prvostupanjskim sudom, u kojoj je priznao odlučnu činjenicu, tj. da u promotivnim letcima nisu navodili uvjete osiguranja pod kojima se polica zaključuje, smatrajući to nepotrebnim, iskaza predstavnice tužitelja I. I., te iskaza svjedoka D. S., ovlaštene osobe Agencije za nadzor financijskih usluga, koji je naveo da se vrlo dobro sjeća promidžbene kampanje okrivljenika provedene putem plakata i časopisa u kojima nije bila navedena mogućnost gubitka, odnosno pada osigurane svote, koja je bila navedena u Uvjetima A Garant plus, a mogućnost djelomičnog gubitka osigurane svote nije bila navedena niti u samoj polici osiguranja, a što su okrivljenici, na njihovo inzistiranje morali uskladiti sa člankom 966. Zakona o obveznim odnosima, te ostalih provedenih dokaza, prvostupanjski sud je cijeneći sve provedene dokaze u smislu članka 88. stavka 1. i stavka 2. Prekršajnog zakona, imao osnova za zaključak da su okrivljenici počinili prekršaj koji im se pobijanom presudom stavlja na teret, te ih je slijedom toga pravilno proglasio krivima i kaznio, a svoje je zaključak obrazložio na način koji u cijelosti prihvaća i ovaj Sud, te zbog nepotrebnog ponavljanja upućuje okrivljenike na razloge navedene u obrazloženju pobijane presude u kojem je prvostupanjski sud dao odgovore na prigovore koje su okrivljenici iznosili u svojoj pisanoj obrani, a ponavljaju u žalbi.

Nisu u pravu okrivljenici kada u svojoj žalbi ističu da članovi Uprave ne mogu u konkretnom slučaju odgovarati za eventualno počinjenje prekršaja za koji ih se tereti, jer je to u suprotnosti s člankom 61. Prekršajnog zakona i praksi Visokog prekršajnog suda, pozivajući se na presudu ovog Suda broj GŽ ... od dana 8. lipnja 2011. godine.

Naime, člankom 29. stavkom 1., 3. i 5. Zakona o osiguranju (N.N. 151/05) kojim se uređuju uvjeti za osnivanje i poslovanje društava za osiguranje, propisano je da članovi uprave društva za osiguranje moraju osigurati poslovanje društva za osiguranje sukladno odredbama toga Zakona i propisima donesenim na temelju njega, odnosno sukladno drugim zakonima kojima se uređuje poslovanje društva za osiguranje te propisima donesenim na temelju tih zakona, te moraju osigurati da se ustroji sustav unutarnjih kontrola u svim područjima poslovanja društva za osiguranje i da ono bude sukladno tom Zakonu i na temelju njega donesenim propisima, a članovi uprave su ti koji moraju propisati način obavljanja poslova društva. Nadalje, člankom 240. Zakona o trgovačkim društvima (N.N. 111/93, 34/99, 118/03, 146/08, 137/09,

152/11, 111/12) uprava vodi poslove društva na vlastitu odgovornost, neovisno o broju članova uprave, a poslove vode zajedno, pa je shodno naprijed citiranim propisima ovaj Sud na svojoj sjednici od dana 19. prosinca 2012. godine zauzeo stajalište daje za zakonitost poslovanja osiguravajućeg društva odgovorna uprava, te se propust neposrednog izvršitelja prekršaja kao odgovorne osobe pripisuje njenom propustu dužnog nadzora nad zakonitošću rada.

Stoga navodi žalbe ne dovode u sumnju pravilnost činjeničnog utvrđenja.

Kazne su okrivljenicima odmjerene u skladu sa svim olakšavajućim okolnostima koje je cijenio i prvostupanjski sud primijenivši članak 37. Prekršajnog zakona, a to je izostanak težih štetnih posljedica, njihova dosadašnja nekažnjavanost, kao i protek vremena, te ovaj Sud smatra da će se izrečenim novčanim kaznama postići svrha kažnjavanja i na okrivljenike djelovati preventivno, da se ubuduće klone vršenja ovakvih ili sličnih prekršaja.

Sukladno članku 152. Prekršajnog zakona, ukoliko okrivljenici u roku koji je prvostupanjskom presudom određen za plaćanje kazne, plate dvije trećine ovom presudom izrečenih novčanih kazni, novčane kazne smatrat će se u cjelini plaćenima.

Trošak postupka određenje shodno složenosti i trajanju postupka pred Visokim prekršajnim sudom Republike Hrvatske.

Iz navedenih razloga presuđeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 14. svibnja 2014, godine

Zapisničarka:

M. S. P.

Predsjednica vijeća:

K. L.

Presuda se dostavlja Prekršajnom sudu u Zagrebu u 8 otpravka: za spis, okrivljenike, branitelja i tužitelja.

Suglasnost ovog otpravka s izvornikom ovjerava
Upraviteljica sudske pisarnice:

E. V.